

СУЧАСНИЙ МАС-МЕДІЙНИЙ ПРОСТІР: РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

МАТЕРІАЛИ ІІІ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

25 ЖОВТНЯ 2018 Р.
М. ВІННИЦЯ

**Міністерство освіти і науки України
Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського**

**Факультет філології й журналістики
імені Михайла Стельмаха**

**Кафедра журналістики,
реклами та зв'язків з громадськістю**

***СУЧАСНИЙ МАС-МЕДІЙНИЙ ПРОСТІР:
РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ***

Матеріали

III Всеукраїнської науково-практичної конференції

(25 жовтня 2018 р.)

**Вінниця
2018**

УДК 070 : 316.6 (06)
ББК 76.0. я 43
С 19

Сучасний мас-медійний простір: реалії та перспективи розвитку : матеріали ІІІ Всеукраїнської науково-практичної конференції (25 жовтня 2018 р.) [наук. ред. В. М. Каленич]. – Вінниця, 2018. – 352 с.

Рекомендовано навчально-методичною комісією факультету філології й журналістики імені Михайла Стельмаха Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського (протокол №3 від 15 листопада 2018 року).

Збірник уміщує статті й тези повідомлення, в яких розглядаються актуальні проблеми історії та теорії журналістики, сучасних аудіовізуальних ЗМІ, нових онлайн-медіа, мовні аспекти, жанрова палітра сучасного медіа дискурсу, тенденції розвитку видавничої справи, реклами та PR у контексті соціальних комунікацій.

Для журналістикознавців, викладачів, аспірантів і студентів.

Науковий редактор:

Володимир Каленич, канд. філол. наук, доц.

Рецензенти:

Мар'ян Житарюк, д-р наук із соц. комунікацій, проф. кафедри зарубіжної преси та інформації факультету журналістики Львівського національного університету імені Івана Франка;

Василь Паламарчук, голова Вінницької обласної організації Національної спілки журналістів України, заслужений журналіст України.

За зміст публікацій, достовірність посилань, орфографію, синтаксис та пунктуацію відповідальність несуть автори.

© Факультет філології й журналістики
імені Михайла Стельмаха
© Каленич В. М., наук. ред., 2018

ЗМІСТ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ

Анікеснко М. П. Компетентнісний підхід у журналістській освіті: західний та вітчизняний досвід.....	8
Венидиктов С. В. Европейская медиасистема: на пути к коммуникационному единству.....	13
Гаврилова Я. Л. Застосування методу вправи на практичних заняттях з дисципліни «Журналістська майстерність».....	18
Георгієвська В. В. Парти́йна преса «україстів» (1918–1920).....	21
Дрофа А. О. Вивчення аудиторії літературної газети (на прикладі газет «Українська літературна газета» та «Літературна Україна»).....	24
Житарюк М. Г. До питань розвитку сучасної спортивної журналістики.....	29
Каленич В. М. Проблеми журналістської етики в часописі «Журналіст України».....	34
Кози́ряцька С. А. Українські медіа про томос та помісну церкву: змістові акценти та риторика повідомлень.....	38
Кузнецова О. Д. Види, прийоми, засоби виявлення інформаційних операцій у ЗМІ.....	43
Куліч А. В. Українські політичні друковані видання: яким чином вони формують контент?.....	48
Максимович М. Р. Кінодокументалістика як засіб захисту національного інформаційного простору.....	53
Нагорняк М. В. Первинні форми новинного контенту в період становлення радіотелеграфу та радіозв'язку УНР (1917-1921 рр.).....	56
Олаг І. М. Ландшафт наукових досліджень кафедри журналістики УжНУ.....	61
Орлова Н. В. Херсонська окупаційна газета «Голос Дніпра» (1941 – 1944 рр.): структурно-тематична характеристика.....	66
Партико З. В. Ситуативна логіка як теоретична підстава для перевірки журналістських повідомлень за технологією fact checking.....	70
Петренко С. І. Еволюція правди: від пражурналістики – до постжурналістики.....	76
Ромах О. В. Абдукційна та дедукційна побудови методології у наукових дослідженнях.....	84

Сидоренко Н. М. Юрій Клен – один із «ордену лицарів українського мистецтва».....	87
Хамедова О. А. Шлюбні оголошення у галицькій пресі міжвоєнного періоду: соціальна практика як засіб конструювання гендерного режиму.....	90
Чорнодон М. І. Гендерні псевдоуявлення у сучасних засобах масової інформації...	94
Шкляр В. І. Архітектоніка медіадіалогу.....	98
Юксель Г. З. Деформація інформаційної сфери Криму внаслідок окупації 2014 року (правовий аспект).....	99

РЕГІОНАЛЬНІ ЗМІ: ДОСВІД, ТРАДИЦІЇ, ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ

Бабченко А. В. Технологія «другого екрану» у медіаіндустрії: світовий та український досвід.....	104
Гальчак С. Д. Заслужені журналісти України – випускники Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.....	108
Дяченко М. В. Регіональна інтернет-журналістика: розвиток та умови функціонування (на прикладі онлайн-медіа Вінниці).....	114
Лешко У. О. Мультимедійність як форма регіональної онлайн-журналістики (на прикладі вінницьких ЗМІ).....	117
Пелешок О. О. Краєзнавчий наратив у періодиці Тернопільщини.....	121
Ткач В. В. Регіональні ЗМІ: досвід висвітлення проблеми інклюзивної освіти на сторінках газети «Освіта Буковини» (2016-2018 рр.).....	125
Трухачов О. І. Функції регіональної преси: теоретично-практичний аспект.....	129

СУЧАСНІ АУДІОВІЗУАЛЬНІ ЗМІ: СТАН, ЗМІНИ, ПЕРСПЕКТИВИ

Гавловська П. І. Реаліті-шоу на українському телебаченні. Популярність нового феномену.....	133
Гресько О. В. Суспільне мовлення України: виклики і перспективи.....	137
Лісневська А. Л. Можливості аудіовізуального контенту в transmedia storytelling...	140
Нікітіна Ю. В. Телевізійні випуски новин: змістове та аудіовізуальне наповнення телеканалів ІНТБ та СТБ.....	143
Сахневич Я. Ю. Основні принципи формування високої конверсії в мережевих ЗМІ за допомогою мікрокопі.....	147

Сиваш К. О. Парасоціальна інтеракція з телевізійною медіа-персоною як фактор вибору медіа-продукту..... 151

Ярош І. В. Місце на концепція телепрограми «2Я – Одне життя» в контексті сучасних сімейних проблем українського суспільства та їх висвітлення у телевізійному просторі..... 154

НОВІ МЕДІА: НА ШЛЯХУ ДО ОНЛАЙН-КОМУНІКАЦІЇ

Бойко К. В. Майбутні медіа в контексті розвитку інтернет-технологій..... 160

Зевако А. І. Соціальні медіа як інструмент популяризації українських книжкових видань..... 162

Куськова Н. О. Етапи розвитку онлайн-медіа Закарпаття..... 168

Міц А. В. Особливості комунікації на онлайн-платформах..... 173

Росіл М. С. Мобільна журналістика і класичні медіа..... 177

Рудченко А. С. Медійний образ українця у постколоніальному контексті..... 180

Сізова К. Л., Алексеєнко Н. М. Трансформація корпоративного сайту в інтернет-ЗМІ..... 183

МОВНІ АСПЕКТИ В СУЧАСНОМУ МАС-МЕДІЙНОМУ ПРОСТОРИ УКРАЇНИ

Горобець І. В. Особливості функціонування епіфори в мові сучасних українських газет..... 188

Губіліт А. В. Мовні анормативи в текстах зовнішньої реклами м. Вінниці..... 191

Дворецька А. В. Типи трансформацій фразеологічних одиниць у заголовках сучасних мас-медійних текстів (на матеріалі газети «Україна молода»)..... 194

Іваницька Н. Л. Деякі міркування про дію закону «економії мовних ресурсів» у мас-медійному дискурсі..... 199

Копиця Р. М. Телевізійний дискурс як когнітивно-комунікативна одиниця..... 203

Корольова О. В. Стилiстичні прийоми як відображення стереотипних констант інформаційної моделі сучасного спортивного видання..... 206

Полесюк А. К. Ономастичний простір газет..... 211

Сащук Т. І. Зміст термінів «комунікаційний» та «комунікативний» з позиції функцій комунікації..... 216

Чередніченко І. В. Типологія мовних помилок (на матеріалі вінницької газети «Місто»)..... 219

ЖАНРОВА ПАЛІТРА СУЧАСНОГО МЕДІАДИСКУРСУ

Браницька К. Ю., Смик М. В. Сексизм в українських ЗМІ.....	223
Вахрушина В. Є. Трансформація журналістських жанрів на українських ТВ каналах.....	225
Гандзюк В. О. Жанр життєвої історії на шпальтах вінницьких періодичних видань.....	229
Карюк Ю.С. Гонзожурналістика як особливий тип «Нового журналізму».....	232
Панова Д. О. Кінодискурс як об'єкт лінгвістичного дослідження.....	237
Тетюха Д. Ю. Спеціалізована газета «Історія +»: проблематика та жанрово-тематичне наповнення.....	239
Харитоненко О. І. Сторітелінг як жанр, наратив і засіб архітекtonіки в журналістиці: зміст, різновиди, сучасні інтерпретації.....	243

УКРАЇНСЬКА ПУБЛІЦИСТИКА: ВЧОРА, СЬОГОДНІ, ЗАВТРА

Галич В. М. Віталій Бендер-публіцист про мистецтво танцю.....	250
Євченко О. В. Засоби інтеграції комунікативної текстової єдності у роботі Д. Донцова «Дух нашої давнини».....	256
Лисенко Г.А. Твір М. Гоголя «Тарас Бульба» як приклад міжкультурної польсько-української комунікації.....	265
Романчук В. О. Журнал «Універсум»: чверть століття в інформаційному просторі.....	267
Романчук О. К. Культура і культурний неокolonіалізм.....	271

РЕКЛАМА ТА PR У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

Барановська А. С. Шрифтове оформлення рекламного тексту як засіб впливу на споживача.....	277
Баркова В. А. Корпоративна соціальна відповідальність як репутаційний інструмент вищого навчального закладу.....	281
Гурмак С. І. Ефективність тимбілдингу: аналіз внутрішньокорпоративної діяльності зарубіжних компаній.....	290
Карнаух А. С. Соціальне конструювання спорту через призму спортивних комунікацій.....	296

якісного контенту необхідні хоча б базові навички зйомки та монтажу. Тому мобільна журналістика, на сьогодні передбачає самоосвіту та застосування сучасних програм та додатків, що дозволяє їй швидко розвиватись і мати безпосередній контакт із реципієнтами.

Список використаної літератури

1. 10 додатків, що відразу покращать мобільну роботу журналіста, Інститут масової інформації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ua.ejo-online.eu/2418/tsyfrovi-media/10-додатків-що-відразу-покращать-мобіл>
2. Деген Г. 13 інструментів мобільної журналістики, MediaSapiens [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://ms.detector.media/mediaprosvita/how_to/13_instrumentiv_mobilnoi_zhurnalistiki/
3. Дуй Лінь Ту Мобільна журналістика: як смартфон може замінити все, Незалежна медіа профспілка України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://nmpu.org.ua/2016/01/mobilna-zhurnalistyka-yak-smartfon-mozhe-zaminyty-vse/>
4. Журналістика і технології: чого чекати 2018 року?, ЕЖО, 2018 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://ua.ejo-online.eu/3882/tsyfrovi-media/zhurnalistyka-i-tekhnologii-2018>
5. Журналістика с мобільними устройствами: семь основных шагов [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://redactor.in.ua/ru/actual/6592.Zhurnalistika_s_mobilnimi_ustroystvami_sem_osnovnih_shagov
6. Мобільна журналістика: нові можливості, ЕЖО, 2015 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://ua.ejo-online.eu/2153/sfery-vysvitlennya/медіа-журналістика/мобільна-журналістика-нові-можливості>
7. Мобілографія як інструмент кросмедійної журналістики [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.paziuk.com/2018/01/mobile-photography.html>
8. Мобільна журналістика: нові можливості [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://sumynews.com/column-labels/8307/mobilna-zhurnalistyka-novi-mozhlyvosti.html>
9. Цифрова журналістика, BBC [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.bbc.co.uk/academy/uk/articles/art20180222104627881>
10. Франтишек Г. Мобильная журналистика и революция в чешском телевидении [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://jrnlst.ru/frantishek-gela-perevod-andrey-allahverdo>

Рудченко Аліна Сергіївна –
аспірантка Інституту журналістики
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка;
асистент кафедри журналістики
Донецького національного університету
імені Василя Стуса (м.Вінниця)

МЕДІЙНИЙ ОБРАЗ УКРАЇНЦЯ У ПОСТКОЛОНІАЛЬНОМУ КОНТЕКСТІ

Протягом різних історичних періодів українська держава перебувала під пануванням внутрішньоконтинентальних імперій (Російська імперія, Австро-Угорська імперія), а також у складі тоталітарного наддержавного утворення – Радянського Союзу.

Колоніалізм не є чітко історично окресленим, завершеним явищем. Колоніалізм існує сьогодні, він розвивається й видозмінюється, набуває неоколоніалістичної форми і проявляються у вигляді економічного, культурного, інформаційного панування. Сутність колоніалізму полягає у насаджуванні політики нерівноправ'я, визискування, диктату,

меншовартості. Вищеназвані фактори формують актуальність існування постколоніальних студій, проведення досліджень різноманітних проявів постколоніальності.

Такі прояви існують і в медійному дискурсі. *Завданнями дослідження* є ідентифікувати різноманітні міфи, насаджувані країнами-колонізаторами, травми і пострави, спричинені нав'язуванням меншовартісності, нівеляцією культури, що відбувалися в межах інформаційної й соціальної політики імперій. Дослідження проявів колоніальності, антиколоніальності, постколоніальності, тоталітаризму й посттоталітаризму в українській публіцистиці є актуальним з точки зору розуміння окреслених історичних періодів, проживання і переосмислення досвіду, формування нової медійної культури українця, що дозволить розуміти українські інтереси і відокремлювати їх від нав'язаних в інформаційному просторі.

Період української колоніальної історії мав вплив на всі сфери суспільного життя. В українських медійних повідомленнях і сьогодні залишилися прояви колоніальності. *Метою дослідження* є наголосити на існуванні колоніальних міфів у медіадискурсі, виокремити певні, найбільш вживані міфи та довести їхнє використання в медіа на прикладах. Наявність таких факторів формує актуальність існування постколоніальних студій, актуальність проведення досліджень різноманітних проявів постколоніальності, а отже, визначається й *актуальність* нашого дослідження.

Колоніальність – це політика колоніального пригнічення. Українська історія свідчить про те, що Україна в різні періоди свого існування була колоніальною державою. Основними державами-гегемонами, що панували на українських територіях, були Російська імперія (а також, згодом, Радянський Союз) та Австро-Угорська імперія.

Категорії колоніального та постколоніального наразі активно досліджуються вченими. Теоретиками й основоположниками теорії пост колоніалізму є Едвард Саїд, Гаятрі Співак, Майкл Беррет-Браун, Гомі Бгабга. Зокрема, про орієнталізм та постколоніальний дискурс культури говорить Сергій Троян. Про постколоніалізм і культуру також пишуть українські дослідники Тамара Гундорова, Олег Ільницький, Марко Павлишин, Наталя Овчаренко, Софія Філоненко, Олена Кобчінська, Олександр Михед тощо; польські дослідники Катажина Глінянович, Даріуш Скурчевський. Володимир Кулик вивчає дискурс українських медій як окрему дослідницьку категорію, його зв'язок з категоріями влади, ідентичності, ідеології.

Історик Орест Субтельний акцентує увагу на проблемах, відображення яких потрібно шукати в медійному та літературному дискурсах: «Висвітлюючи історію України, я зосереджуюсь переважно на двох темах. Одна з них – це відсутність в українців власної держави. Якщо заснування та зміцнення останньої є домінуючою рисою історії більшості народів, то цього не можна сказати про українців. Їхні невдачі у спробах здобути самостійність складають один з основних аспектів національного досвіду. Отже, українське минуле – це головним чином історія народу, змушеного боротися за виживання і розвиток поза впливом тієї чи іншої цілком сформованої держави» [6, с. 15].

З огляду на часте вживання у нашому дослідженні термінів «колоніальний» та «постколоніальний», вважаємо за потрібне їх окреслити й розділити у смисловому полі. Під «колоніальним» мусимо розуміти історичні реалії, притаманні певному відрізку чи етапу історії, під «постколоніальним» – вплив імперських реалій на сьогодення, що зберігся у різних сферах суспільного життя.

Сучасні українські засоби масової інформації хронологічно (в часі) можна вважати постколоніальними, позаяк за змістом та семантикою, постколоніальними їх не назвеш. Нині постколоніальний характер політичного дискурсу мас-медіа України позначений недовершеністю, амбівалентністю, розмитістю. Попри те, що постколоніальний дискурс видозмінюється та розширюється, його повноцінний розвиток та функціонування в Україні все ще залишається проблематичним [2].

У науковій праці «В обіймах імперії. Російська і українська літератури новітньої доби» М. Шкандрій окреслює поєднання парадоксальних нюансів імперських позицій: «братерської» прихильності до «малоросів», успішно інтегрованих в імперську цивілізацію;

другою позицією виступає зневага до «хохлів», ставлення до них як до меншовартісних, «селюків», «бидла» тощо; існує ще позиція ненависті до «мазепинців», які відмовляються прийняти нав'язані їм імперією хохляцько-малоросійські ролі. М. Шкандрій декларує явище само ненависті колонізованого народу як результату «інтернаціоналізації класових, культурних, національних стереотипів». Згідно з висновками науковця, всякий публічний дискурс не лише відбиває реальність, і не просто впливає на неї й на наше до неї ставлення, а й змінює, «репрезентує», творить, стає сам своєрідною пара-реальністю, набагато реальнішою, переконливішою і впливовішою, ніж уся та реальність, яку він нібито описує [5, с. 24].

Для розробки критеріїв аналізу медіаповідомлень необхідно виділити ознаки колоніального дискурсу. Аналізуючи праці дослідників колоніалізму, можна виокремити такі ознаки колоніальності:

- меншовартість, понижене становище мешканців колонізованих територій (Згідно з С. Трояном: «У колонізованих розвивається колоніальна ментальність і згодом культурне низькопоклонство по відношенню до культури країни-завойовника, яка нав'язує колонізованому свою месіанську культуруносну функцію» [7].

- ненависть і приниження інших рас (проблема расизму у західному трактуванні постколоніальної теорії) (За Е. Саїдом).

- існування української культури всередині «імперської» культури [1].

- травми і пострави, що з'являються через комплекс національної неповноцінності (за «Постколоніалізм. Генерація. Культура», 2014).

- вторинність українських національних інтересів (за «Постколоніалізм. Генерація. Культура», 2014).

Завданням нашого дослідження є пошук прикладів наявності такого дискурсу. Наводимо такі приклади, віднайдені в українських онлайн-медіа (сайти, що входять в десятку найбільш рейтингових в Україні, згідно з дослідженнями Української Інтернет-асоціації, 2017 р.).

1. *«5 апреля в Европарламенте состоялось обсуждение вопроса безвиза, во время которого было констатировано, что Украина в выполнении требований для введения безвизового режима с Евросоюзом «даже превзошла ожидания» в плане воплощения реформ» («Цензор.net», 6 квітня 2017 року).* Тут можна говорити про комплекс меншовартості – сусідні держави не очікували від України багато, а тому стверджують, що вона перевиконала очікування.

2. *«Пришлось повысить зарплаты»: украинский бизнесмен пожаловался на безвиз с ЕС» («Обозреватель», 26 вересня 2017).* Українці в цій публікації характеризуються як люди умовної «нижчої» категорії, такі, хто не потребує високих заробітних плат. І тільки безвізовий режим з країнами Європейського Союзу змушує роботодавців пропонувати українцям конкурентну заробітну плату.

3. *«Шаг в правильном направлении: Путин поддержал безвизовый режим Украина-ЕС» («Обозреватель», 23 грудня 2016).* У цій публікації йдеться про те, що дії України потребують підтримки, схвалення російського президента – хоча ні з юридичної, ні з етичної та моральної точок зору ми, звісно, не можемо говорити про виправданість такого судження. Водночас, таке твердження є наслідком колоніальних реалій – мешканці колоніально-залежної держави потребують схвалення «згори», неспроможні й бояться самотійно приймати рішення.

4. *«Україна замінила Росію Європою – тепер питання в тому, коли окупляться старання українців» («ТСН», 9 червня 2017).* Тут декларується потреба в заміні, в державі-«гегемоні», що може керувати й схвалювати дії України, відсутність самотійності у прийнятті рішень.

5. *«Безвізовий режим с ЕС: Украине «придется подождать» – СМИ» («Обозреватель», 24 лютого 2016).* Тут відбувається диспозиція України, як держави

«третього світу», такої, на інтереси якої можна не зважати. Україна позиціонується як така держава, яку можна відкинути, змусити почекати тощо.

Отже, в українському медіа дискурсі присутні приклади постколоніального трактування фактів. Це своєрідні фрейми, через які подаються факти з суспільної дійсності. Такий медійний дискурс впливає на розвиток української свідомості, на відсутність створення національного міфу на противагу колоніальному й постколоніальному міфу. Така медійна реальність потребує подальшого дослідження й розробки, цьому ми плануємо присвятити наші подальші дослідження.

Список використаної літератури

1. Грабович Г. Польсько-українські літературні взаємини: питання культурної перспективи, [в] ЕГО ЖЕ, До історії української літератури, Київ, 1997. с. 138-169.
2. Онуфрив С. Т. Політичний дискурс ЗМІ України у світовому інформаційному просторі : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.01.08 «журналістика» / Київ, 2005. 20 с.
3. Павлишин М. Постколоніальна критика і теорія / Слово. Знак. Дискурс: Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / За ред. М.Зубрицької. Львів: Літопис, 1996. с. 531-535.
4. Постколоніалізм. Генерації. Культура. / за ред. Т. Гундорової, А. Матусяк. Серія «Теоретичні ревізії», Вип. 4. Київ : Лаурис, 2014. 336 с.
5. Рябчук, Микола Постколоніальний синдром, спостереження. Київ: «К.І.С.», 2011. 240 с.
6. Субтельний Орест. Україна: історія / Пер. з англ. Ю. І. Шевчука; Вст. сл. С. В. Кульчицького. Київ: Либідь, 1991. 512 с.: іл.
7. Троян С. Орієнталізм і постколоніальний дискурс у контексті «постмодерністського виклику» / Міжнародні зв'язки України: наукові пошуки і знахідки. 2015. Вип. 24. с. 345-354. [Електронний ресурс]. Режим доступу: /http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mzu_2015_24_22/

Сізова Ксенія Леонідівна –

доктор філологічних наук, професор,
завідувач кафедри філології та видавничої справи
Кременчуцького національного університету
імені Михайла Остроградського

Алексєнко Наталія Михайлівна –

кандидат філологічних наук, професор,
доцент кафедри філології та видавничої справи
Кременчуцького національного університету
імені Михайла Остроградського (м. Кременчук)

ТРАНСФОРМАЦІЯ КОРПОРАТИВНОГО САЙТУ В ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Електронні медіа в Україні розвиваються швидкими темпами. Цьому сприяє стрімка дигіталізація суспільства – українська аудиторія перетворюється на спільноту активних користувачів Інтернету. Основною проблемою, яка нині стоять перед дослідниками електронних медіа, є повноцінна та об'єктивна класифікація і визначення специфіки кожного виділеного типу. Процес розвитку українських інтернет-ЗМІ характеризується певними «проблемами росту», що є природним, враховуючи відносну новизну явища. Подекуди виникають химеричні, перехідні форми, які іноді складно класифікувати, оскільки вони мають ознаки різних, часто далеких один від одного, функціональних типів електронних медіа.

Онлайніві медіаресурси є неоднорідним феноменом. Існують різні класифікації цього типу видань. Типологізації інтернет-видань присвячені наукові розвідки І. Артамонової [1],

пуа-мајбутного-а-вопі-па-мінуде-туагнут (дата звернення: 15. 10. 2018).

7. Турченко Ф.Г., Мороко В.М. Історія України: підруч. для 9-го кл. загальноосвіт. навч. закл./ Ф.Г. Турченко, В.М. Мороко. – Київ: Генеза, 2017. – 384 с.
8. Федір Турченко, доктор історичних наук, завідувач кафедри новітньої історії України Запорізького національного університету. Україна Incognita: веб-сайт. URL: <http://incognita.day.kiev.ua/fedir-turchenko.html> (дата звернення: 15.10.2018).

Наукове видання

**СУЧАСНИЙ МАС-МЕДІЙНИЙ ПРОСТІР:
РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

Матеріали
III Всеукраїнської науково-практичної конференції
(25 жовтня 2018 р.)

Науковий редактор та упорядник – В. Каленич